

Bjørn Elmquist (RV):

Det er i sandhed en usædvanlig debat, vi har her. Fronterne er trukket noget anderledes op, end de plejer at være, når vi snakker strafferammer og troen på frihedsberøvelsens afskrækkende karakter.

Vi hører jo i dag ikke overraskende, at partier på højrefløjen, som normalt er imod den liberale, den flinke, danske straffelovgivning, her sætter visse spørgsmålstejn ved, om det nu er klogt at hæve strafferammen, som der her er tale om. Og jeg vil da også gerne fejte for egen dør. Partier, som ellers som mit eget tvivler på berettigelsen deraf, går altså her ind for lovforslaget.

I denne situation er det mit partis opfattelse, at der virkelig vil være tale om en afskrækkende effekt. Fru Anne Bastrup var lidt inde på det, og jeg vil godt skære det endnu tydeligere ud i pap.

Forestiller vi os en given virksomhed, som gennemgår de økonomiske muligheder for det kommende år, så skal de skrive deres omkostninger op på den ene side af regnskabet. Der er arbejdsplads, der er forrentning af investeret kapital, der er markedsføringsomkostninger osv. osv. og måske en risiko for at skulle betale, udrede en bøde, hvis nu éns produktion griser, på 400.000 kr. eller et eller andet. Det vil endda være en høj bøde. Og så lægger de det hele op, og det bliver én samlet sum: x.

Ovre på den anden side i regnskabet skal de jo så skrive de økonomiske gevinster op, der vil være ved det: salget af de pågældende produkter, og hvad der ellers kan være af plusser, og det giver så sammenlagt: y. Og så længe y er større end x, vil det ud fra en økonomisk kalkule være en god disposition at sætte produktionen i gang. Hvis nu de personer, som sidder og foretager denne her beregning, oven i x skal lægge 2 eller 3 års frihedsstraf, fængsel, så kald mig Mads, om man ikke straks vil sige: Nej, den går ikke.

Her er der virkelig mulighed for, at man med sin strafferamme og med karakteren af straffen kan få indvirkning på de dispositioner, som træffes, og altså at vi fra samfundets side får de pågældende til at handle anderledes.

Det er i højeste grad adfærdregulerende i klar modsætning til det, vi har drøftet i sidste uge, voldssituationen, hvor der står en voldsmand over for et offer, og så stikker han ham en lige højre. Så siger han ikke inde i hovedet til sig selv: 60 dage, og så giver han ham én med venstre, og så siger han inde i hovedet: 80-90 dage. Sådan går det jo ikke, det ved vi alle sammen.

Jeg er også meget optaget af, hvordan man så kan få rejst disse sager, og vi er i Det Radikale Venstre også meget interesseret i at få en overvejelse om en form for centraliseret specialisering af anklagemyndigheden. Vi kender jo modellen fra bagmandspolitiet, fra Statsadvokaturen for Økonomisk Kriminalitet, og spørgsmålet er, om ikke en lang række amter landet over, som jo egentlig har påtalepligten og beføjelsen her – det er mit indtryk i hvert fald ved meldinger fra dem – også er interesseret i, at vi på en eller anden måde får det her lagt over i egentlig anklagemyndighedsregi.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg må altså sige til hr. Elmquist, at det, vi nu bliver udsat for, simpelt hen er topmålet af hykleri. Hvor mange gange har vi ikke hørt hr. Elmquist her på talerstolen sige, at straffe ikke hjælper en pind?

Og så vil jeg sige, at jeg jo netop har sagt her fra talerstolen for et øjeblik siden, at Det Konservative Folkeparti godt kan støtte en forhøjelse af strafferammerne, så det er der overhovedet ikke tale om.

Men det, regeringen gør her, er efter min bedste opfattelse, at den søger at slå politisk plat på det her ved at sige: Nu vil vi gerne være med til at forhøje strafferammerne. Så står Venstre og De Konservative dernede, og de vil selvfølgelig ikke være med til noget. Jeg ved ikke, hvor mange gange efterhånden regeringen har taget miljøet som gidsel nærmest i alle de her forskellige debatter, vi har haft, om de grønne afgifter, og hvad ved jeg.

Der skal ikke herske tvivl om, at Det Konservative Folkeparti er villig til at være med til at tage alle de skridt, der skal tages, for at forbedre miljøet.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg lyttede meget nøje til fru Gitte Seebergs ordførelse, og derfor talte jeg heller ikke specifikt om Det Konservative Folkeparti. Jeg talte samlet om højrefløjen. Og jeg fornemmede også hos fru Seeberg en stor skepsis, selv om jeg godt hørte, hvad ordene sagde.

Det kunne være spændende, når vi nu får fortrykket her af referatet, at tage fru Gitte Seebergs tale – hvor hun jo beskylder os for politisk plat – og sætte »vold« ind alle de steder, hvor der står miljøforbydelser, og de steder,